

РЕШЕНИЕ

№ 7457

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Елеонора Попова

Атанас Николов

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9392** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. С. Г., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат О. Й., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, кантора № 9, против РЕШЕНИЕ от 09.09.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 18-ти състав по НАХД № 12936/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-007251/19.04.2019 г., издадено от Началник на група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което за нарушение и на основание чл. 174, ал. 3, предл. първо от ЗДвП е наложена на Н. С. Г. глоба в размер на 2 000.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Решението се обжалва, като необосновано и незаконосъобразно, постановено при нарушение на процесуалните правила. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени издаденото наказателно постановление. Претендира разноски. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. О. Й., който поддържа депозираната касационна жалба, претендира разноски.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен не изпраща представител. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.. По същество излага становище за основателност на касационната жалба, и моли съда да отмени решението на Софийски районен съд, като върне делото за ново разглеждане на друг съдебен състав на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо и правилно. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна СРС е установил, че на 24.03.2019 г. около 00:36 часа в [населено място], на [улица], Н. С. Г., ЕГН: [ЕГН] е управлявал личния си лек автомобил марка „М.“ Е220, с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Същият е бил спрян за проверка от органи на ОПП-СДВР на пътен възел „П.“ под С. скоростна тангента. В 01:50 часа след няколко неуспешни опити за проверка с техническо средство А. дрегер 7410+№ 0003, Н. С. Г. е отказал да бъде проверен за пореден път с техническото средство за употреба на алкохол. Обстоятелство, отразено в Докладна записка от 24.03.2019 г., изготвена от полицаи К. И.. В тази връзка на Н. С. Г., ЕГН: [ЕГН] от страна на контролните органи е издаден Талон за медицинско изследване № 0026693, връчен на лицето в 02:20 часа на 24.03.2019 г., с указания пробата да се извърши до 45 минути от връчване на талона в УМБАЛ „С. А.“, [населено място]. Установено е, че Н. С. Г., ЕГН: [ЕГН] е бил приет от дежурен лекар в УМБАЛ „С. А.“, [населено място] в 03:40 часа, съгласно Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. С Протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 190/25.03.2019 г. е установено, че в изпратените за изследване кръвни проби, взети от Н. С. Г., ЕГН: [ЕГН] е установено наличие на етилов алкохол в количество 0,74 промила. Кръвното изследване е извършено след посочения в талона час за взимане на пробата, който факт е отчетен от административнонаказващия орган.

В тази връзка е съставен АУАН № 150209/24.03.2019 г. Въз основа на така съставения АУАН е издадено и обжалваното НП № 19-4332-007251/19.04.2019 г., с което на Н. С. Г., ЕГН: [ЕГН] за нарушение и на основание чл. 174, ал. 3, предл. първо от ЗДвП е наложена в размер на 2 000.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил издаденото НП в цялост.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Спазен е двугодишният срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН.

Настоящият касационен състав намира така постановеното решение за правилно, като се споделят изцяло изводите, до които Софийски районен съд е стигнал.

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, „водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба в размер на 2000 лв.“.

Разпоредбата съдържа два отделни състава на административни нарушения, а именно: отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози; неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози. Осъществяването, на което и да е от горните две нарушения води до ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя по посочената норма. Словесното описание на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е идентично както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП - при проверката касаторът, е отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство Дрегер алкотест и му е издаден талон за медицинско изследване като същият не е спазил указания в талона срок за извършване на необходимото изследване, съобразно законовите норми – 45 минути от връчването му.

Безспорно е осъществен е съставът на нарушение, визирано в разпоредбата на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП - отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Настоящият касационен състав намира така определените административни наказания глоба в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за правилни.

Правилни са и изводите на въззивния съд, че в случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, същите се споделят и от настоящият съдебен състав, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд Наказателно отделение, 18-ти състав е правилно, валидно и допустимо, и като такова следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

В хода на касационното производство от страна на ответника не се претендират разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 09.09.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 18-ти състав по НАХД № 12936/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-007251/19.04.2019 г., издадено от Началник на група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което за нарушение и на основание чл. 174, ал. 3, предл. първо от ЗДвП е наложена на Н. С. Г. глоба в размер на 2 000.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.